

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 286. Ex qua confessione oriatur hæc obligatio sigilli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

Quidquid fit de hoc, debet nihilominus in confessione exprimi, an sigillum sit fractum in relevi an gravi, ut constet, quale sit peccatum contra justitiam, *Lugo, Tamb. Stoz n. 188.*

§. 5. Ex dictis colligitur, 1. sigillum esse il- 1938.
lam ipsam obligationem jure naturali & positi-
tivo tam divino quam ecclesiastico intro-
ductam, vi cuius aliquis debet omnia, quae non
nisi ex confessione cognovit, ita indispensabi-
liter recta servare, ut in nullo excogitabili casu
directe vel indirecte manifestare possit, quam-
vis salus totius mundi per hoc comparari aue
omnium hominum damnatio impediri posset.
2. Si Confessarius non posset confiteri integre
sine fractione sigilli, non posse nequidem in ar-
ticulo mortis integre confiteri, quia major est
obligatio sigilli quam integratatis materialis, &
si licet tacere peccatum ob damnum vel infa-
miam proximi, magis ob hanc causam, *Silv.*
Nav. Suar. Fill. Castrop. t. 23. p. 18.

Q. 286. Ex qua confessione oriatur haec obliga- 1938.
tio sigilli. q. Ex confessione Sacramentali, cir-
ca quam haec sunt notanda.

§. 1. Confessio tum est Sacramentalis, si
fit cum animo accipiendi absolutionem à
præsente Sacerdote, non autem si cum animo
acciendi ab absente, secundum dicta n. 1202.
talis tamen confessio fieret Sacramentalis, si
postea factus præsens Sacerdoti illorum pecca-
torum adhuc memori diceret, me accuso de pec-
catis ad te scriptis, secundum dicta n. 1196. &
præsumendum est poenitentem mittentem ab-
senti scripta peccata id intendisse, adeoque pec-
cata sic absenti scripta erunt materia sigilli.

§. 2. Confessio etiam tum est sacramenta- 1940.
lis,

1214 *Lib. VI. Pars II.*
lis, si fiat Sacerdoti ad habendum consilium pro
pacanda conscientia, volendo confiteri, si opus
fuerit, quamvis nunc reipsa absit dolor vel pro-
positum emendationis, talis enim manifestatio
est inchoata vel dispositiva vel saltem redu-
ctiva confessio: unde etiam ex tali confessione
vel accusatione sequitur obligatio sigilli, quam-
vis ex indispositione penitentis, aut defectu
integritatis, aut etiam ex malitia Sacerdotis vel
ex defectu jurisdictionis, approbationis vel in-
tentionis non sit secuta valida absolutio, uti ha-
bet communis & certa cum *Mendo Diff.* 10. n.
126. Quod si quis Sacerdoti nolenti audire nar-
ret peccata intendens ab eo absolvit, *Suar.* &
Aversa q. 18. c. 3. negant oriri sigillum: sed pro-
babilius affirmant *Mald. Lian. Lugo* d. 23. n. 44
sicuti sigillo tenetur etiam laicus, qui casu &
invitus audivit peccatum alterius confitenti
Sacerdoti, uti recte *Suar.* & alii cum *Aversa* l. 5.
contra Sot. & *Tann.*

1941. §. 3. Si quis pure historicè vel jactantiae cau-
sâ narrasset Sacerdoti peccata sua, talis mani-
festatio non fuisset sacramentalis, fieret tamen
sacramentalis, si eidem Sacerdoti peccatorum
illorum adhuc memori diceret, me accuso de pe-
ccatis illis tibi antehac narratis.

1942. §. 4. Si quis etiam in confessionali genu-
flectens absque animo confitendi dicat ali-
quod peccatum Sacerdoti, & addat se commi-
tere illud sub sigillo, & Sacerdos etiam veluti
sub sigillo notitiam illam admittat, non ideo est
sub sigillo, cum non fiat in ordine ad absolu-
tionem, nec sit accusatio ullo modo sacra-
mentalibus, unde Sacerdos tenebitur tantum ad secre-
tum naturale, *Suar.* *Vasq.* *Fill.* *Gob.* *Aversa*, *Burgh*
cent

cent. 3. cap. 8. Stoz n. 219. Similiter nec sub sigillo cadit, si quis peccatum manifestet Confessario solummodo ad consilium habendum pro infamia, poena vel alio malo avertendo, Castrop. Stoz n. 220. Neque cum, si fiat ad illuminandum Confessario, aut ad illum seducendum, Stoz n. 229. 232. Neque si ad simulandum se confiteri, cum tamen de nullo peccato se accuset, sed tantum petat schedam confessionis, docentque Laym. Lugo, Stoz n. 220. & 235. tali non posse dari testimonium confessionis, quia confessus non est.

§. 5. Si homo ruditus sua peccata altè edicat 1943.
ante statuam alicujus Sancti, & aliquis adstantis audiat, non tenetur sigillo, quia credibile non est, quod fecerit ex intentione sacramentalis absolutionis, sed tantum fecerit ex desiderio remissionis obtainendæ vel ad testandum magnum dolorem suum, Gob. n. 824.

§. 6. Si quis cum animo saltem se accusandi 1944.
manifestarit peccata Sacerdoti & petat schedā confessionis, Henr. Bonac. Lugo, Dicast. Gorm. p. 2. nu. 386. & alii putant confessarium posse negare, sed probabilius est cum Con. Laym. Aversa f. 2. illf. n. 258. Stoz n. 235. teneri dare, si soleat dare aliis eam potentibus, quia negare in talibus circumstantiis esset indirectè dicere, quod non sit ritè confessus vel absolutus. An confessio facta non Sacerdoti inducat obligationem sigilli, dicetur n. 1950. 1952. 1954.

Q. 287. Quas sententias expedit sequi circa 1945.
hanc materiam de sigillo. R. Si plures sententiae
sint probabiles, in praxi, expedit sequi illas, quæ
favent sigillo, Dian. in procœmio ad p. 5. t. 11.
Gob. tr. 7. n. 853. Stoz I. 2. n. 205. Ratio est i. quia
Autho-